

UITTREKSELS UIT HET VIERDE HOOFDSTUK OVER HET THEMA MIGRATIE VAN DE ENCYCLIEK FRATELLI TUTTI VAN PAUS FRANCISCUS

Om het niet bij mooie en abstracte woorden te laten, moet de overtuiging dat alle mensen broeders en zusters zijn concreet vorm krijgen. Dit plaatst ons voor gigantische uitdagingen en verplicht ons nieuwe perspectieven te verkennen en nieuwe antwoorden te ontwikkelen.

Wanneer de naaste een migrant is, ontstaan er complexe uitdagingen. Het ideaal zou natuurlijk zijn om onnodige migratie te vermijden door in de landen van herkomst voor iedereen de voorwaarden te creëren voor een waardig leven en een integrale ontwikkeling. Maar zolang er geen serieuze vorderingen in die richting geboekt worden, zijn we verplicht het recht van mensen te respecteren om een plaats te vinden die niet alleen voldoet aan hun basisbehoeften en die van hun familie, maar hen ook de kans biedt om zichzelf als persoon ten volle te ontplooien. Onze inspanningen voor migranten kunnen we in vier werkwoorden samenvatten: verwelkomen, beschermen, bevorderen en integreren. *In feite gaat het niet om het opleggen van steunprojecten van bovenaf, maar om via deze vier benaderingen samen op weg te gaan om steden en landen op te bouwen die, met behoud van hun respectieve culturele en religieuze identiteit, openstaan voor verschillen en die in een geest van menselijke broederlijkheid weten te waarderen.*

De komst van mensen die anders zijn, afkomstig uit andere levenswijzen en culturen, kan een geschenk zijn, omdat *de verhalen van migranten ook verhalen van ontmoetingen tussen personen en culturen zijn. Voor de onthalende gemeenschappen en samenlevingen bieden ze een kans tot verrijking en tot integrale menselijke ontwikkeling van iedereen. Daarom vraag ik heel speciaal aan de jongeren om zich niet op slechtouw te laten nemen door netwerken die hen willen opzetten tegen andere jongeren die in hun land aankomen, door die nieuwkomers als gevaarlijke wezens te bestempelen, alsof zij niet dezelfde onvervreembare waardigheid zouden hebben als ieder mens.*

Aan de andere kant, als we de anderen van harte verwelkomen, staan we hen toe zichzelf te blijven en zich tegelijkertijd op een nieuwe manier te ontwikkelen. De verschillende culturen die hun rijkdom in de loop der eeuwen ontwikkeld hebben, moeten behouden worden, zodat de wereld niet verarmd raakt. Tegelijkertijd moeten we hen aanmoedigen doorheen de ontmoeting met andere culturen, iets nieuws te creëren, want het gevaar om culturele multiple sclerose op te lopen, is altijd aanwezig. Daarom *moeten we met elkaar communiceren, de rijkdom van de ander ontdekken, waarderen wat ons verenigt en kijken naar verschillen als een kans om te groeien in wederzijds respect.*

Het Westen kan in het Oosten remedies vinden voor die geestelijke en religieuze kwalen die door het heersende materialisme veroorzaakt worden. En het Oosten kan in de westerse beschaving veel elementen vinden die kunnen helpen om zich te verlossen van zwakte, verdeeldheid, conflict en wetenschappelijke, technologische en culturele achteruitgang.

Een land dat vooruitgaat terwijl het stevig verankerd blijft in zijn oorspronkelijke cultuur is een schat voor de hele menselijke familie. We moeten het bewustzijn ontwikkelen dat we de problemen van onze tijd alleen samen of helemaal niet zullen oplossen. Armoede, decadentie en lijden, waar ook ter wereld, zijn een stille voedingsbodem voor problemen die uiteindelijk de hele planeet zullen treffen.

Maar alleen openstaan voor de anderen en de eigen schat opgeven, is ook geen oplossing. Ik kan de ander niet ontmoeten als ik geen solide basis heb waarin ik verankerd en geworteld ben, want van daaruit onthaal ik de ander als geschenk en bied ik hem iets authentieks aan.

In feite doet een gezonde openheid nooit afbreuk aan de identiteit. Want een levende cultuur, die zich laat verrijken met nieuwe elementen uit andere plaatsen, zal die nooit zomaar kopiëren of overnemen, maar ze ‘op haar manier’ integreren. Het resultaat wordt een nieuwe synthese die uiteindelijk iedereen ten goede komt, omdat de oorspronkelijke cultuur waar de nieuwe elementen vandaan kwamen uiteindelijk zelf ook ervan zal profiteren. Daarom heb ik bij de inheemse volkeren erop aangedrongen om hun wortels en hun voorouderlijke culturen te koesteren. Niettemin wilde ik tegelijkertijd duidelijk maken dat het niet mijn bedoeling was om *een volledig gesloten, ahistorische, statische ‘inheemsheid’ voor te stellen die elke vorm van vermenging afwijst,*

omdat de eigen identiteit wordt versterkt en verrijkt door de dialoog met de ander.

De wereld groeit en vult zich met nieuwe schoonheid dankzij de opeenvolgende syntheses die plaatsvinden tussen open culturen die elkaar niet willen overheersen.

Door de dingen op die manier te zien, ontstaat het vreugdevolle besef dat geen enkel volk, cultuur of individu alles in zijn eentje kan bereiken: om vervulling in het leven te vinden, hebben we anderen nodig. Het besef van onze eigen beperkingen en onvolledigheid is verre van een bedreiging, maar wordt de sleutel voor het bedenken en nastreven van een gemeenschappelijk project. Want *de mens is een begrensd wezen dat zelf grenzeloos is.*